

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉSIPARI MUNKÁSOK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dohány-utca 84. szám, III. em. 30.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak: Egész évre 6 K.
Fél évre 3 K. Negyedévre 1 K 50 f.

A pincérség kulturájához.

Kevesebbet kártyázzunk és többet tanuljunk.

A mai időben, amikor alig van ember, aki újságot ne olvasson, nem lesz érdektelen, ha felvetjük a kérdést: kielégítheti-e egy vagy több lap olvasása a szellemi tudását egy modern gondolkodással bíró akáror pincérmunkásnak?

Sietek reá rögtön válaszolni: Nem!

Azért nem, mert például egy újságnak az olvasása után az ember nem érhet rá a napi eseményeket egyenként boncolgani, hanem mindjárt egy hírek az elolvasása után vagy napirendre térünk fölötte, vagy pedig egy nagyobb címet meglátunk és ez könnyen felkeltheti az érdeklődést annak az elolvasására is. Már pedig ha többféle, különböző tárgyú dolgot is olvasunk egy lapból, ez csupán a napi, vagy legfeljebb a heti események hozzászólásához jogosíthat, míg ellenben ha egy érdekesebb könyvet, — J. kai, Vas Gereben, Mikszáth, stb., stb. — azonkívül ha más, nevesebb írótól olvasunk egy-egy művet, ez éveik, sőt egy egész életet át nyomot hagy az ember gondolatvilágában.

Elvi adatai a tény, hogy vannak emberek, akik nem az iskolai képzettségükre támaszkodva bírnak nagyobb tudással, hanem csupán olvasottságuknak köszönhetik ezt.

Ennek az elérésre pedig ma nem ütökik semmiféle nehézségbe. Vannak annyi rendű és rangú könyvtáraink, hogy azoknak az igénybevételehez nem kell még nagyobb befektetés sem, csupán annyi elég, amit egy pincérmunkás mindenkor nélkülözhet egyébként egy heti fizetéséből, úgy, hogy észre sem veszi annak hiányát.

És ezt a kis áldozatot meghozhatja minden kollégánk, mert ha a kultúrával együtt mi is akarunk haladni, úgy erre feltétlenül szükség van.

Persze vannak közöttünk, akik felénk dobják — nem reáisan — azt a kér-

dést, hogy mikor olvasson egy pincér, amikor még kimenője sincs? Erre pedig igazán a legegyszerűbb a válasza:

Hogy teljesen emberhez méltóan éljünk, hogy meglegyen a mindennapi munkánkön kívül a mindennapi tisztességes megélhetésünk is, ehhez bizonyos fokú műveltség is megkívánatik, amit az olvasottság, az önművelés által nagyon könnyen meg is szerezhetünk. Ha pedig ez megvan, akkor már megtanultuk azt is, hogy mi az *összetartás*, aminek a segítségével megszerezhetjük magunknak az emberi jogainkat. És ha már emberi jogaink vannak, akkor ez megmagyarázza, hogy miért nem reális egyeseknek az előbb felvetett kérdése.

Tehát sokan a legokosabban cselekszenek akkor, ha felhagynak a nem modern pincérmunkáshoz való dözsöléssel, a kártyával, harem a kártya helyett — könyvet vesznek a kezükbe!

Mert ne felejtjük, hogy: „a tudás — hatalom!” és legnagyobb erő az élet küzdelmében. *Rubiczky.*

Fokról-fokra.

A sorstragédiák jellegzetes meghatározását vettük címül, mert ez legjobban kifejezést ad annak, amit a pincérek szociális mozgalmának történelmi lapjaira feljegyezni akarunk.

„A nagyság átka“, „A züllés útján“ mint kisegítő címek szintén jó szolgálatot tesznek, ha csak kötelességből, körülményesebb megrovás nélkül akarunk átsiklani egy karrierbukás történeten.

És mi most ezt tesszük. Nem rekriminálunk, rem fortoskodunk akkor, amikor a pincérek mozgalmában ismét egy évet zarunk be és ezen év végén a pincérek egyesületi életének rettenetes elfúlását látjuk.

Jártak már rosszabb idők is a pincérekre mint a mai, mert ma még vannak bizonyos becsületesfoglalások,

amelyek felszinen tartják a régi vívmányok egy részét. De ez sem az egyesület érdeme, hanem a munkaadóké, mert még elég szép tőlük, hogy nem helyeztek vissza bennünket a tíz év előtti állapotokba, amikor még nem volt szabad nap, nem volt fizetésrendezés, az ügynökök szabadon garázdálkodtak...

De itt állunk meg, mert ez utóbbi be is következett. Garázdálkodnak már az ügynökök, még pedig a zugügy-nökök minden fajtája.

Közvetit már főpincért pénzért mindenki, a hentes, suszter, jeges, szóval aki a munkaadóval ismeretségben van. Ezenkívül konkurrál egymással a kávéspártársulat közvetítője és a szakszervelet. A kávéspártársulat kellő komolysággal, tekintélyez mérten, de épp azért kevés eredménnyel, a szakszervelet ellenkezőleg, erőszakkal, terrorral, mit sem törődve az emberek évek, sőt évtizedek óta szerzett érdemeivel, ha mód van rá, könyörtelenül kiemelik, kitarják, hogy egy másikat közvetíthessenek a helyébe. Ki tudja, miért? Nem hisszük, hogy csak éppen azért, hogy néhány hónapi tagsági díjat kapjanak.

A többi még fennálló nehéz küzdelmekbe és súlyos áldozatokba kerülő vívmányok azon része, amelyet a szabad nap, a heti fizetés képeznek, mint mondtuk, a kávécsok jóindulatából áll fenn.

Másként állunk azonban a tisztességes bánásmóddal, amely pedig mindeneiket felülmúló eredmény volt, mert hiszen mozgalmunk kezdetén elsősorban arra volt szükségünk, hogy ember mivoltunkat elismertessük munkaadóinkkal. Mert siker volt az, ha a főnök nem kiabált többé az alkalmazottjára, hanem ha akart valamit közölni vele, tette ezt a munkás önértékének a megsértése nélkül. De ma?!

És mit tesz a szakszerveület?!

Háboru van. Napról-napra fogy a munkások száma. Ez minden szakmánál így van, ami által emelkedik a

munkaerő értéke. Nálunk pedig 16 hónap alatt egy fillérrel sem emelkedett a fizetés, sőt inkább csökkent.

A szabadnap veszendőben. Itt-ott már kezdik beszűntetni.

A tisztességes bánásmód hanyatlóban, mert a régiék helyébe szerzett új személyzetnek halvány sejtelme sincs arról, hogyan volt azelőtt.

Kiknek a kötelessége volna ezeket az alkalmazottakat felvilágosítani erről?

Kiknek a kötelessége lett volna a háború folytán beállott munkahiányt felhasználni a jobb fizetés elérésére, a tisztességes bánásmódra és hogy a közvetített reformálják? Mert mindez egy kis jóakarattal meg lehetett volna csinálni!

Kikre hárított ez a feladat?

A szakegylet vezetőségére.

De a pincéreknek már vagy hat esztendő óta uralmon lévő vezetősége most sem tett egyebet, mint amit évről-évre tenni szokott. Elsírta jó öreg kényelmes programját: „Most nem lehet, nem alkalmas az idő!” „Most

Tisza Pista van kormányon!” „Most nincs pénz agitációra, — előbb fizéseitek be sok-sok tagsági hátralékot!”

„Előbb iratkozatok be valamennyien, aztán mikor már mindannyian együtt vagytok és mindnyájan egyetértetek, akkor meg lesz minden.”

Melyik józan eszű ember nem kagac a semmittevés ilyen előfeltételei miatt?

Most meg azt mondják: „háború van, nem lehet.”

Rendben van. Mi nem is vártunk és nem is várunk tőlük semmit. De azoknak a kedvéért, akik vártak és még mindig várnak ezektől az emberektől valamit, szemük elé tárjuk, hogy miként züllik a pincérek anyagi és erkölcsi helyzete fokról-fokra, évről-évre és lejjebb-lejjebb.

Tőlük függ, hogy a jövő évben is egy legyen-e vagy pedig új utat keressen, ismét mozgásba hozzák a tehetetlenség kátyújába rekedt szakszervezeti élet szerkezt.

Margo.

Ujabb bajok a Keszey-féle étteremben.

A Jégen három napig feküdt ételeket adnak a személyzetnek.

— Az Ujkor tudósítójától —

Budapest, 1915 jan. 20

Már több esetben voltak kénytelenek foglalkozni azon bajokkal, amelyek a Keszey-féle étteremben előfordultak.

Az ottani szaktársak most ismét egy újabb sérelmes esetet panasznak el:

Karácsony este történt, a keresztény népek nagy ünnepén, amikor minden jóra való ember asztalára kerül egy kis jobb, ünnepies elemózsia, hogy Keszeyék péntektől a jégen feküdt ürü-pörköltet adtak a személyzetnek vascsorlata.

A multkoriban már kezdtük örömmel szemlélni az ottani megjavult viszonyokat, most azonban egy újabb ok van arra, hogy találkozzunk a bíróságnál és mivelhogy a három napig jégen feküdt romlott husoknak a kiszolgálásával közegészség elleni kihágást követtek el, ezért ott fognak felelni.

Megjegyezzük, hogy a fent említett

romlott ételt a személyzet nem fogyasztotta el, hanem nagyon helyesen csonkeledvén, visszavitték mindnyájan a konyhába.

Hogyan dolgoznak Hanisch Pál és társai?

Az erőszak és presszió fegyverével kassziroznak.

Talán érdemes lesz megemlíteni az országos egyesületünkben dúló erőszakos pressziót a tagsági díjakért.

Amint tudjuk, országos egyesületünk már évek óta Hanisch Pál és társai martaléka lett. Hogy milyen elszomorított és sötét élet uralkodik oda-fent, csak néhány szóval kívánom ecsetelni. Az egyesület körhelyisége úgy néz ki, mint egy füstös kávéház. Egypár szivaros fiú és cukrászsüteményt árusító fiú kívül valamirevaló embert alig lehet látni s ezek a fiúk az ugynevezett nemfizető tagok. Ha az ember elgondolja, hogy milyen nagy pozíciót tölt be országos egyesületünk, vérforraló látni a munkássággal szemben jelen hivatástalan magatartását. A nagy drágasággal szemben munkabérünket nemhogy emelnék, hanem redukálják. Itt nem-e az egyesületnek volna elsőrendű kötelessége tenni va-

lamit, így talán már önként is szívesen fizetne sok szaktárs.

Amint előbb is említettem, országos egyesületünkben egyáltalán nincs tag és aki fizet, az is csak rá van kényszerítve arra. Persze erőszakkal dolgoznak.

Jellemző az alapszabályellenes manipulánsokra, hogy rőfössegédek el-közvetítésével foglalkoznak és egyéb eszközök is folyamodnak.

Elmennek az egyéni szerződéses üzletekbe és ha valaki ott nem fizet, azt onnan kiemeik, a már jól ismert módon.

Ha valaki többszöri kapacitálásuk után se fizet, akkor a munkáltatóhoz fordulnak segítségért a „szociáldemokraták”.

Igy jártak el Szilágyi és Végh szaktársakkal a Magyarház-vendéglőben. A Hazám kávéházból is kiemelték egy szaktársat, mivel nem akart fizetni. Itt van még egy eset: az Árpád-kávéházból pedig Lukács Sándor főpincért emelték ki. Lukács Sándorral egybeként volt alkalmunk beszélni és ő a következőket volt szíves előadni:

Az említett munkahelyemen 20 évig voltam alkalmazásban. Nekem már rég nem volt elvem hanyagul viselkedő országos egyesületünk vezetőit támogatni és ezért szüntettem be a tagsági díj fizetését is és ezt több kapacitálás után se voltam hajlandó fizetni. Egy napon munkáltatóm pincért kért az egyesületből, ekkor Hanisch uréknak úgy látszik alkalom nyílt engem kiemelni munkámból.

Munkáltatóm alig hogy letette a telefonkagylót, hozzám rohant és azt kérdezte, hogy micsoda dolog az, hogy én miattam, mert nem fizetem az egyesületet, nem kap onnét személyzetet. Tovább történt ami történt, nekem rövidesen ki kellett lépni munkahelyemből, ahol 20 éven át voltam foglalkoztatva. Így dolgoznak Hanisch Pál és társai. Most pedig lesz alkalom ismét a bíróságnál találkozni.

Soraik befejezésével szaktársaink arról értesítenek, hogy a Simpon-kávéházból pedig az ott 7 éven át volt, Geiringer Endre nappali főpincért emelték ki.

Pincérmunkások!

Saját lapotok

Az Ujkor

érdekeiben agitáljatok és pártoljátok!

Önmaga hasznát szolgálja, ki előfizet

Egyik megy, a másik jön.

Érdekes jelenség lesz elmondani, mikor én pár évvel ezelőtt Budapesten az Abbazia kávéházban voltam alkalmazásban, gondolni sem mertem volna arra, amik most szájról-szájra járnak, hogy ott igen nagy a változás. Alig mulik el egy napban egy óra, hogy valamelyik cupringer ne zörögne a kávéház telefonját. És ilyenkor *valaki* mindig odamegy megkérdezni: Ki beszél? — Itt N. N. cupringer és ott? — Itt Abbazia-kávéház. Mi tetszik cupringer ur? — Azt szeretném tudni, melyik pincér megy — és hogy melyik jöhet?

HIREK

— **Putnoki ur rugdosa a borfiukat.** A napokban panaszos levelet kaptunk, melyben egyik szaktárs azt írja, hogy Putnoki ur József-utcai vendéglős háttérrel rendelkező górm-báskodik személyzetével.

Amint a levélben olvassuk, Putnoki ur az egyik borfiút egy hasba rugta, hogy a fiunk alatt komolyabb baja történhetne, mert kénytelen volt munkájából kilépni.

— **Milyen pincérek vannak az országos pincéregyesületben.** Ha jól emlékszem, két éve annak, hogy az Emke kávéházban voltam alkalmazásban. Ott láttam mellettem Klein Károly hivatásos vállalkozóval, mint poháros szolgát dolgozni. A poháros Károlynak ugylátszik megtetgette a gyönyörű pincérpálya, kezdett utána nézni, hogy valamiképpen ő is pincér lehessen. Persze ezt tanulni kellett volna, arról azonban Károly elkésett. Ilyentőrmán sokat járhatott szegény az ügynökökhöz, meg a kupaolákba, sehonnt se közvetítették el. De végre is áttalálta, hová kell az ilyen nemtanult pincérnek menni? Fel a pincéregyesületbe és ebben igaz is volt. Onnét hamarosan elközvetítették egy kávéházba, ahol kapott egy utilevelet és ezután meg a Marilla-kávéházat akarták boldogítani vele.

— **Kenyér és bosszu.** A minap Budapesten a Hack-féle étteremben egy igen tragikus eset játszódott le. Amint értesülünk, az egyik éthordó kilépete előnt az ottani főpincért Kovácsics Ignácot tetteg inzulálta. Az eset előzménye állítólag kenyértörés volt és ezt követte az elkeseredett bosszu.

— **Visszaélések a pezsgődugókkal.** Irtunk már azokról a visszaélésekről, amelyek a pezsgődugók körül történnek. Sokan nem is hinnék, milyen nagy összeget tesz ki a visszaváltott pezsgődugópénz évente. Országos egyesületünkben a munkanélküli alapot gyarapítják ezzel és már ennél fogva is érdemesebb tárgyat képezhet a fönt említett visszaélés. A pezsgődugóknak a vissza-

váltását tudniillik mi pincérmunkások kedvezményül kaptuk a pezsgőgyárosoktól és a legnagyobb visszaélések folytán arról értesülünk, hogy a pezsgődugók felett munkálatóink rendelkeznek és azt egyik-másik cselelő-személyzetnek avagy a legtöbb esetben a csaposnak fizetéképen adják át.

Legutóbb egy eset az Excelsior-barban volt, ahol a felirónó tölem szigoruan vissza-követelte magának a pezsgődugókat.

Hogy milyen jogcimen, azt igazán nem tudom. És ez bosszant engem a legjobban. Hogy mindezeknek a visszaéléseknek utját szegjük, olyan módot kell erre nézve keresni, hogy az említett pezsgődugókat csak pincér válthassa be. Mi felvetjük e kérdést és kérjük a további hozzájárulást.

— **Családi gyász.** Názmán László főpincér szaktársunk családját gyász érte. Az elmúlt hó 14-én meghalt 2 éves Irénke kis leányuk, a család egyik öröme. — A megtört szívet szülőket vigasztalja drága kis halottuknak mindörökké békés lelki nyugalma.

— **Jelentkezett egy elesett.** Gregorits István kelénpataki születésű, 76. gyalogezredbeli őrvezetőnek Ivangorodnál nyoma veszett. Az 1914 október 20-iki 58. számú hivatalos jegyzék szerint elesett. December 23-án — 14 hónap mulva — bátyja értesített kapott, hogy öccse az oroszországi Vorones 63. sz. kórházában van, mint sebesült fogoly.

— **A rendőrség és a mulatóhelyek.** A rendőrség, mint ismeretes, különféle rendszabályokkal igyekezett azon, hogy a mulatóhelyeken elharapódzott szabálytalanságokat megszüntesse. E rendelkezéseknél a főkapitányt részint erkölcsrendészeti, részint szociális okok és szempontok vezérelték. Azóta az ellenőrzés azt mutatja, hogy a rendelet nagyrészt bevált s az éjféltutáni mulatóhelyeken alig található más né, mint szerződöttet artistanó. A rendőrség azonban megfigyelésesei kapcsán olyan törekvéseket észlelt, amelyek szükségessé tették, hogy a mulatóhelyek tulajdonosait ismételtlen bejelvíják a főkapitányságra. És végül pedig felhívta a rendőrtanácsos a tulajdonosok figyelmét a szeparé-pincérek üzemleire, akik nagyon is kirívó közvetítést üznek. Kötelességükké tette, hogy ezeket szigoruan ellenőrizzék, mert minden visszaéléssért a mulatótulajdonost is felelősségre fogják vonni.

Itt örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy a rendőrfőkapitánynak külön is figyelmeztetés ajánljuk az említett szeparé-pincérekre. A budapesti mulatók tulajdonosai úgy mint a rendelet előtt a táncosnőkné nem fizettek, a pincéreknek sem fizetnek semmit. Így aztán nem csodálható, ha ilyen helyekre kevésbé tisztességes pincérek jutnak be. Mi, budapesti pincérmunkások csak hálaival adoznánk, ha a rendőrség ez irányban is tenne szigorú lépéseket, mivel a tisztességes pincé-

munkásoknak ártatlanul meghurcolt reputációját megvédelmeznék.

— **Weiss Dániel még a katona szaktársakkal is szemtelenkedik.** Schreiber Sándor szaktársat, ki jelenleg katona és csak néha van alkalm csekély keresetehz jutni, egyik vasárnap felvetétek a Munkácsy-kávéházba dolgozni. De még mielőtt belefogott volna a munkába, jött Weiss Dániel, ezen közutalatos cupringer és mert nem tag az egyesületben, nem engedte dolgozni. Katona szaktársunk kénytelen volt a munkáról lemondani, de egyben kijelentette, hogy az ilyen tagsági díj-rabló, ingyenlő bandának, mint amilyen Weiss D. Dániel társasága, nemcsak most nem fizet, de még a háboru után se fog.

— **Herskovits Béla szaktárs nyert pere.** Ő felsége a király nevében! A budapesti központi kir. járásbírósg személyesen eljár s a tárgyalás későbbi folyamán szegényjogot élvezett Herschkovics Béla pincérbpsti lakos felperesnek nem védekező Nemzeti által képviselt Park budapesti cég Nemzeti park Városísliget lakos alperes ellen 10 kor. és jár. ir. folyamatba tett és az 1915. évi július hó 18. napján a budapesti VI. ker. előjáróság mint elsőfoku iparhatóság által fenti szám alatt ide áttett perében az 1915. évi december hó 7. napján befejezett szóbeli tárgyalás alapján az alul megjelölt napon meghozta a következő végutéletet: A kir. járásbírósg kötelezi alperest, hogy felperesnek 10 kor. tőkét s 6 kor. 48 fillér bélyeg és utánjárás költséget fizessen 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett. Bpest, 1915 dec. 14. — Dr. Csipkay s. k. kir. bíró.

— **Szaktársak szíves figyelmébe.** A szaklapunkban hirdető cégek hirdetéseikkel kívánják támogatni érdekeinket védő szaklapunkat. És ezt mi azzal érdemeljük ki, hogy a szaklapban szükséges cikkeket tőlük rendeljük. Kérjük a szaktársakat mindenkor a szaklapunkban hirdető cégektől rendelni és vásárolni.

— **Dr. Világosi Miksa ügyvéd,** az Ujkor ügyésze felhívja a szakmabelieket, hogy minden ügyükben hozzáforduljanak jogvédelemért.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A panaszos vagy egyéb leveleket kérjük a beküldő teljes címével ellátni. Minden panaszot leközlünk. Panaszával minden szaktársunk hozzánk fordulhat.

Az Ujkor a háboru tartama alatt havonta egyszer jelenik meg.

K. P. Hlanisch ráér.

Laptulajdonos: GREGORITS ISTVÁN.

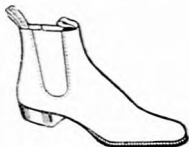
Felölés szerkesztő: Páltnko István.

Kiadja az ellenzéki párt.

Berkovits Károly

hektograph, étertermi, kávéházi
és cukrászati cikkek raktára
Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

— Telefon: 106—07. —

Kézi :-:
munka!!

Ha jó és oleós cipőt akartok

vásárolni, úgy menjetelek el

Mojszikhoz

Király-utca 46. szám alatt.

Árjegyzék ingyen.

Árjegyzék ingyen.

TÖRLEY

NAGY IGNÁC :: pincéfelszerelési
cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindennemű pincéfelsze-
rési cikkekben, úgy mint borszivattyúk, szárítógépek,
bordogázók, pasteurizáló készülékek, palackok,
parafadugók, címkékben stb. — Kiváló készítmény!

Pincérek figyelmébe ajánljuk
HERMANN GYULA
férfi szabót,

ki már 23 éve csakis a pincérek
szabója, készíti üzleti ruhákat, mer-
ték utáni megrendelést. Mindenféle
üzleti ruhák kötésönbe kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (Felmelletl.)

Gróf Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára. **Ta a**

LAUDALMÁS . . . edes (nemí se)
A. DOMÁS . . . savanykés se)
BILINKOM . . . száraz (Esterházy)
VIN NATURE . . . igen száraz

Vezérképviselő: **Grosz Bernát, V. ker.**
Rudolf-rakpart 8. sz.

Karpf Károly

tekeasztal-szerelő és áthúzó

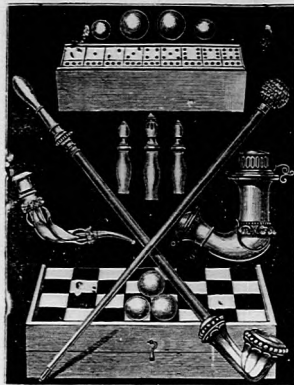
Elvállal minden e szakmába vágó
munkákat, ugyszintén átalakítá-
sokat a legjutányosabb árokon.

Tekeasztal behuzásokat jutányos
:-: áron vidéken is vállalok. :-:

Budapest VIII., Örömvölgy-u. 1
Telefon: József 45-83.

NOVÁGH KÁROLY

Alapít-
toltott:
1867

TELEFON
2-18

MŰ- ÉS DISZMŰ. BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS. (a Takarékpénztárral szemben.)

Ajánlja gazdagon berendezett raktárát tajték- és borostyánko dohányszőszerekből, továbbá nagy választékát ele-
fántcsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekből, úgy mint
Lignum Sanctungolyók és bábukból, sétatob stb.-ből a
lehető legolcsóbb árak mellett.

Javítások a legolcsóbb árszámítás mellett elfogadtnak.

MATTONI-PIFFE

GISSHÜBLER
természetes
égvényes
SAVANYÚVIZ.

Pincérek figyelmébe!

Fő- és fizetőpincérek, kiknek **oldal-zsebtárcára** (papírpé-
nz részére) vagy **pincértáskára** (apró és ezü tpé-
nz számára) van szükségük, — melynek fekeke nincs beillesz-
tve, hanem a felsőrés az aljával egy darabból készült — a **legjutányosabb**
árak mellett szereshetik be:

Képes árjegyzék bérmentve!

Molnár Vilmos

:: sérvkötőgyárosnál ::

Budapest, IV., Károly-körút 28. (Központi Városház.)